

USTAWA
z dnia 3 marca 2005 r.

**o zmianie ustawy o zmianie imion i nazwisk oraz o zmianie
niektórych innych ustaw¹⁾**

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2005
r. Nr 62, poz. 550.**

Art. 1.

W ustawie z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz.U. z 1963 r. Nr 59, poz. 328, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zmiana może dotyczyć również nazwiska rodowego osoby, która pozostaje lub pozostawała w związku małżeńskim.”;

2) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ważne względy zachodzą w szczególności, gdy wnioskodawca:

1) nosi nazwisko:

- a) ośmieszające albo nieliczące z godnością człowieka,
- b) o brzmieniu niepolskim,
- c) posiadające formę imienia,

2) pragnie zmienić swoje nazwisko na nazwisko, którego używa, lub powraca do nazwiska, które zostało zmienione.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Wniosek o zmianę nazwiska nie podlega uwzględnieniu, gdy wnioskodawca ubiega się o zmianę nazwiska na nazwisko historyczne, wsławione na polu kultury i nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej, chyba że posiada członków rodziny o tym nazwisku lub jest powszechnie znany pod tym nazwiskiem.”;

4) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po zmianie można mieć co najwyżej dwa imiona.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Przepisy art. 2 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 oraz art. 5 ust. 3 i 4 stosuje się do zmiany imion.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 2001 r. Nr 43, poz. 476 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141.

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. W sprawach określonych w ustawie rozstrzyga, w drodze decyzji administracyjnej, kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy, a w przypadku braku takiego miejsca – kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego.”;

7) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W stosunku do wnioskodawców zamieszkałych za granicą, właściwość miejscową organów określa się według ostatniego miejsca pobytu stałego tych wnioskodawców w Polsce, a w przypadku braku takiego miejsca organem właściwym jest kierownik urzędu stanu cywilnego m.st. Warszawy.”;

8) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wątpliwości pisownię imienia lub nazwiska ustala kierownik urzędu stanu cywilnego na wniosek strony. Ustaleniem pisowni jest wybór jednej z form pisowni imienia lub nazwiska, które zostały zapisane w aktach stanu cywilnego.”;

9) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, o którym mowa w art. 8, zawiadamia o zmianie imienia lub nazwiska urzędy stanu cywilnego właściwe ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy oraz miejsce sporządzenia aktów urodzeń jego małoletnich dzieci, a ponadto właściwy urząd skarbowy i organ Policji, Wojskową Komendę Uzupełnień i organy ewidencji ludności oraz Krajowy Rejestr Karny.”;

10) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. 1. Określone w ustawie zadania i kompetencje kierownika urzędu stanu cywilnego są zadaniami z zakresu administracji rządowej.
2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej sprawuje nadzór nad sprawami objętymi niniejszą ustawą na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
3. Wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością kierowników urzędów stanu cywilnego w zakresie realizacji obowiązków określonych w ustawie.
4. Wojewoda jest organem odwoławczym od orzeczeń administracyjnych wydanych na podstawie ustawy.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgłoszenia o zmianie imienia lub nazwiska dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego, który wydał decyzję o zmianie. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 78, poz. 716, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 887.

zawiadamia o zmianie organ gminy właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy.”;

2) w art. 44a w ust. 2 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) seria i numer aktualnego dowodu osobistego oraz serie i numery poprzednich dowodów osobistych, daty ich wydania i daty ważności oraz oznaczenie organów wydających,”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115 i Nr 48, poz. 447) w art. 2 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podania i załączniki do podań, czynności urzędowe, zaświadczenia w sprawach o zmianę nazwiska i imienia (imion) oraz w sprawach o ustalenie pisowni imienia i nazwiska osób, którym bezprawnie je zmieniono, a także zstępnych i małżonków tych osób,”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz.U. Nr 17, poz. 141) uchyla się art. 33.

Art. 5.

Sprawy z zakresu zmiany imion i nazwisk wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpatrzeniu przez właściwego miejscowo kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.